ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 10 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 22 ຕຸລາ 2004

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ

ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ, ປົກປ້ອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນພາຍໃນ ແນໃສ່ປຸກລະດົມທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ, ການນຳໃຊ້ແຫລ່ງທຶນ, ຊັບພະຍາກອນ, ແຮງງານ, ສະຕິປັນຍາ ທີ່ບົ່ມຊ້ອນຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ເພື່ອຂະຫຍາຍກຳລັງການຜະລິດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ຮັບໃຊ້ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະການຫັນເປັນທັນສະໄໝເທື່ອລະກ້າວ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ ໃຫ້ຮັ່ງມີເຂັ້ມແຂງ.

ມາດຕາ 2. ການລົງທຶນພາຍໃນ

ການລົງທຶນພາຍໃນ ແມ່ນການນຳເອົາທຶນຮອນເຊັ່ນ: ຊັບສິນ,ເຕັກໂນໂລຢີ ແລະບົດຮຽນ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ທຸລະກິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ໂດຍພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງຖາວອນ ລວມທັງຄົນລາວທີ່ອາໄສຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 3. ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນສາມາດລົງທຶນໃສ່ການຜະລິດ, ທຸລະກິດໄດ້ໃນທຸກຂະແໜງການ ແລະທຸກເຂດການລົງທຶນຂອງ ສປປລາວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໃນບັນດາກິດຈະການ ທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ມີຜົນສະທ້ອນອັນຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃນປັດຈຸບັນ ຫລື ຍາວນານ, ຕໍ່ສຸຂະພາບ ຫລື ວັດທະນະທໍາອັນດີງາມຂອງຊາດ.

ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ລົງທຶນໃສ່ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການ, ເຂດການລົງທຶນ ຊຶ່ງໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ແລະ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ອາກອນ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການບໍລິການ ແລະຄວາມສະດວກອື່ນໆ ແກ່ນັກລົງທຶນພາຍ ໃນ.

ມາດຕາ 4. ວິທີການລົງທຶນພາຍໃນ

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ສາມາດລົງທຶນໄດ້ໃນທຸກປະເພດ, ຮູບການ ແລະຮູບແບບຂອງວິສາຫະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທຸລະກິດ.

ໃນຕະຫລອດໄລຍະດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດລົງທຶນພາຍໃນນັ້ນ ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ຫລຸດທຶນຈົດທະບຽນ.

ມາດຕາ 5. ການປົກປ້ອງການລົງທຶນພາຍໃນ

ຊັບສິນ ແລະການລົງທຶນ ຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນຈະຖືກປົກປ້ອງຢ່າງເຕັມສ່ວນດ້ວຍລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍຈະບໍ່ຖືກເກັບເກນ, ບໍ່ຖືກຢຶດ ຫລື ໂອນເປັນຂອງລັດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຫາກມີຄວາມຈໍາເປັນນໍາໃຊ້ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ຊຶ່ງຜູ້ລົງທຶນຈະໄດ້ຮັບຄ່າທົດແທນຄືນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ II
ສິດ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ

ມາດຕາ 6. ສິດ, ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ມີສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກຈາກລັດ ໃນການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ;
3. ເປັນເຈົ້າກໍາມະສິດຕໍ່ຊັບສິນ ເຊັ່ນ: ສິດຄຸ້ມຄອງ, ນໍາໃຊ້, ໂອນ, ສືບທອດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການລົງທຶນຂອງຕົນ;

4. ໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກ ໃນການສະໜອງສິນເຊື່ອຈາກສະຖາບັນການເງິນຕ່າງໆຕາມລະບຽບການ;
5. ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອ ຫລື ການແນະນໍາຈາກລັດ ທາງດ້ານວິຊາການ, ເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການດໍາເນີນການຜະລິດ, ທຸລະກິດ;
6. ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ, ຊຸກຍູ້ຈາກລັດ ທາງດ້ານການຕະຫລາດ ລວມທັງດ້ານລາຄາສິນຄ້າ ຈາກການຜະລິດຂອງຕົນ;
7. ສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ທີ່ມີພູມລໍາເນົາຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານພາສີ, ອາກອນ ແລະຄ່າທໍານຽມຕ່າງໆແລ້ວ ສາມາດສົ່ງຜົນກໍາໄລ ແລະທຶນຮອນ ໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະລາຍຮັບອື່ນໆ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍກັບຄືນພູມລໍາເນົາຂອງຕົນ ຫລື ໄປປະເທດທີ່ສາມ ໂດຍຜ່ານທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ຕັ້ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນຂອງທະນາຄານໃນວັນນັ້ນ;
8. ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ແລະສະມາຊິກຄອບຄົວ ລວມທັງນັກວິຊາການ, ພະນັກງານ ທີ່ເປັນແຮງງານຕ່າງປະເທດຂອງວິສາຫະກິດລົງທຶນພາຍໃນຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກໃນການຂໍວີຊາເຂົາ-ອອກຫລາຍເທື່ອ ແລະອາໃສຢູ່ດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະຍາວ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ;
9. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ ທີ່ຈົດທະບຽນນໍາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ;
10. ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ, ຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າຕົນຖືກອັບປະໂຫຍດໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 7. ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ

ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ດໍາເນີນການຜະລິດ, ທຸລະກິດຕາມໃບອະນຸຍາດ, ຕາມຂັ້ນຕອນຂອງບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຫລືແຜນການດໍາເນີນທຸລະກິດ, ຕາມສັນຍາ ແລະລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ວິສາຫະກິດລົງທຶນພາຍໃນຕ້ອງຖືບັນຊີ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບັນຊີວິສາຫະກິດ ແລະຕ້ອງລາຍງານບົດສະຫລຸບບັນຊີປະຈໍາປີຂອງຕົນ ໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ບົດສະຫລຸບບັນຊີດັ່ງກ່າວນັ້ນຕ້ອງຜ່ານການຢັ້ງຢືນຈາກອົງການກວດສອບບັນຊີຂອງລັດ ຫລື ບໍລິສັດກວດສອບບັນຊີເອກະລາດ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນ ສປປ ລາວ ຕາມລະບຽບການ;

3. ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວການຜະລິດ, ທຸລະກິດຂອງຕົນຕໍ່ ຄລທ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ລັດວາງອອກ;
4. ປະຕິບັດພັນທະພາສີ, ອາກອນ ແລະຄ່າທຳນຽມອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະທັນເວລາ;
5. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຈັດຕັ້ງພັກ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ;
6. ເອົາໃຈໃສ່ດ້ານສະຫວັດດີການ, ສຸຂະພາບ ແລະຄວາມປອດໄພຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ;
7. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ການດຳເນີນທຸລະກິດ ມີຜົນກະທົບອັນຮ້າຍແຮງຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ, ຕໍ່ຄວາມປອດໄພຂອງຊາດ ຫລືຄວາມສະຫງົບຂອງສັງຄົມ;
8. ສ້າງຄັງສະສົມ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
9. ໃຫ້ມີການປະກັນໄພ ແລະ ປະກັນສັງຄົມ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
10. ກໍລະນີທີ່ມີການຍົກຍ້າຍທີ່ຕັ້ງຂອງວິສາຫະກິດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງບູລະນະສະຖານທີ່ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບປົກກະຕິ;
11. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ III
ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ມາດຕາ 8. ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ

ລັດພິຈາລະນາໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ ໂດຍອີງໃສ່ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການ ແລະເຂດ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ແລະ10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

ມາດຕາ 9. ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ

ລັດຖະບານ ກຳນົດກິດຈະການໃນຂະແໜງການ ທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມຕາມລາຍລະອຽດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ກິດຈະການ ການຜະລິດສິນຄ້າເພື່ອສົ່ງອອກ ແລະ ທົດແທນການນຳເຂົ້າ;
2. ກິດຈະການ ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະຫັດຖະກຳ;

3. ກິດຈະການ ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ, ອຸດສາຫະກຳ ທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລ ຢີທັນສະໄໝ, ກິດຈະການຄົ້ນຄ້ວາວິໄຈວິທະຍາສາດ ແລະການພັດທະນາ, ກິດຈະການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ;
4. ກິດຈະການ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາທາງດ້ານ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ສີມືແຮງ ງານ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສຸຂະພາບຂອງພົນລະເມືອງ;
5. ກິດຈະການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ;
6. ກິດຈະການຜະລິດວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ;
7. ກິດຈະການຜະລິດວັດຖຸດິບ, ອຸປະກອນ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຜະລິດອຸດ ສາຫະກຳທີ່ສຳຄັນ;
8. ກິດຈະການ ພັດທະນາອຸດສາຫະກຳທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການບໍລິການທາງຜ່ານ.

ມາດຕາ 10. ເຂດທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ

ລັດຖະບານ ກຳນົດເຂດສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍອີງໃສ່ທີ່ຕັ້ງທາງດ້ານພູມສາດ, ສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງເຂດ ໂດຍແບ່ງ ເປັນ 3 ເຂດຄື:

- ເຂດ1: ເຂດພູດອຍ, ພູພຽງ, ທົ່ງພຽງ, ທີ່ບໍ່ທັນມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ ທີ່ເອື້ອ ອຳນວຍແກ່ການລົງທຶນ.
- ເຂດ 2: ເຂດພູດອຍ, ພູພຽງ, ທົ່ງພຽງ ທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ ສາມາດຮອງຮັບການລົງທຶນໄດ້ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງແລ້ວ.
- ເຂດ 3: ເຂດພູດອຍ, ພູພຽງ, ທົ່ງພຽງ ທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງຮອງຮັບການລົງ ທຶນໄດ້ດີແລ້ວ.

ສ່ວນລາຍລະອຽດຂອງການແບ່ງເຂດການສົ່ງເສີມການລົງທຶນນັ້ນ ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ.

ມາດຕາ 11. ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ອາກອນ

ວິສາຫະກິດລົງທຶນພາຍໃນ ທີ່ລົງທຶນຕາມ ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການ ແລະ ເຂດການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 9 ແລະ ມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະ ບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍທາງດ້ານພາສີ, ອາກອນ ດັ່ງນີ້:

- ຖ້າລົງທຶນໃນເຂດ 1 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ເປັນໄລຍະເວລາ 7 ປີ ແລະຫລັງຈາກນັ້ນ ຈະໄດ້ເສຍອາກອນກຳໄລ ໃນອັດຕາ ສິບສ່ວນຮ້ອຍ(10%);

- ຖ້າລົງທຶນໃນເຂດ 2 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ເປັນໄລຍະເວລາ 5 ປີ, ຫລັງຈາກນັ້ນ ຈະໄດ້ເສຍອາກອນກຳໄລໃນອັດຕາຫລຸດຜ່ອນເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງສິບຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍ (15%) ໃນໄລຍະເວລາ 3 ປີ ແລະຕໍ່ໄປຈະໄດ້ເສຍອາກອນກຳໄລໃນອັດ ຕາເຕັມສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (15%);

- ຖ້າລົງທຶນໃນເຂດ 3 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ເປັນໄລຍະເວລາ 2 ປີ, ຫລັງຈາກນັ້ນຈະໄດ້ເສຍອາກອນກຳໄລ ໃນອັດຕາຫລຸດຜ່ອນເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຊາວ

ສ່ວນຮ້ອຍ (20%) ໃນໄລຍະເວລາ 2 ປີ ແລະຕໍ່ໄປຈະໄດ້ເສຍອາກອນກຳໄລເຕັມ ໃນອັດຕາຊາວສ່ວນຮ້ອຍ (20%).

ໄລຍະຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ໃຫ້ນັບແຕ່ວັນທີ່ວິສາຫະກິດລົງທຶນພາຍໃນດຳເນີນທຸລະກິດເປັນຕົ້ນໄປ. ສຳລັບບາງກິດຈະການປູກໄມ້ນັ້ນ ໄລຍະຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລໃຫ້ ນັບແຕ່ວັນທີ່ວິສາຫະກິດມີກຳໄລເປັນຕົ້ນໄປ.

ເມື່ອໝົດໄລຍະການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລແລ້ວ ວິສາຫະກິດລົງທຶນພາຍໃນຕ້ອງເສຍອາກອນກຳໄລຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ນອກຈາກນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນແລ້ວ ວິສາຫະກິດລົງທຶນພາຍໃນ ຍັງຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍເພີ່ມເຕີມ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ໃນໄລຍະຍົກເວັ້ນ ຫລື ຫລຸດຜ່ອນອາກອນກຳໄລນັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນຕ່ຳສຸດ;
2. ກຳໄລທີ່ນຳໄປຂະຫຍາຍຕໍ່ໃນກິດຈະການຂອງຕົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໄປແລ້ວນັ້ນ ຈະຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລໃນປີການບັນຊີ;
3. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າ ແລະອາກອນທີ່ເກັບຈາກການນຳເຂົ້າຕໍ່ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງອາໄຫລ່, ພາຫະນະການຜະລິດໂດຍກົງ, ວັດຖຸດິບທີ່ບໍ່ມີຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຫລືມີແຕ່ຫາກບໍ່ພຽງພໍ, ຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງສຳເລັດຮູບທີ່ນຳເຂົ້າມາ ເພື່ອທຳການປຸງແຕ່ງ ຫລືປະກອບເປັນຜະລິດຕະພັນເພື່ອສົ່ງອອກ;
4. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີຂາອອກ ສຳລັບຜະລິດຕະພັນເພື່ອສົ່ງອອກ.

ສ່ວນວັດຖຸດິບ ແລະຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງສຳເລັດຮູບທີ່ນຳເຂົ້າ ເພື່ອປຸງແຕ່ງ ຫລື ປະກອບເປັນຜະລິດຕະພັນ ເພື່ອທົດແທນສິນຄ້າຂາເຂົ້າ ກໍຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ຫລື ຫລຸດຜ່ອນພາສີ, ອາກອນ ທີ່ເກັບຈາກການນຳເຂົ້າ.

ສຳລັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຂດອຸດສາຫະກຳ, ເຂດການຄ້າຊາຍແດນ ແລະເຂດເສດຖະກິດສະເພາະອື່ນໆນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍສະເພາະຂອງແຕ່ລະເຂດ.

ໝວດທີ IV
ການຂໍລົງທຶນພາຍໃນ

ມາດຕາ 12. ການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນພາຍໃນ

ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກລົງທຶນ ໃນຂະແໜງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃດໜຶ່ງ ທີ່ພົວພັນເຖິງສິດສຳປະທານ ແລະກິດຈະການໃນຂະແໜງການທີ່ລົງທຶນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ແລະມາດຕາ 10 ນັ້ນ ໃຫ້ປະກອບຄຳຮ້ອງຕາມແບບພິມທີ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຊຶ່ງມີຊື່ຫຍໍ້ວ່າ:

"ຄລທ" ວາງອອກ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານຄື: ສຳເນົາປຶ້ມສຳມະໂນຄົວ, ຊີວະປະຫວັດ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຫລືແຜນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບທຸລະກິດ ຖ້າຫາກແມ່ນວິສາຫະກິດ, ສັນຍາຮ່ວມທຶນ ຖ້າຈະລົງທຶນໃນຮູບແບບວິສາຫະກິດຮ່ວມທຶນ ແລ້ວຍື່ນຕໍ່ ຄລທ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ນອກຈາກບັນດາກິດຈະການທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ແລ້ວ ແມ່ນໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ ຂະແໜງການຄ້າ.

ມາດຕາ 13. ການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງພ້ອມດ້ວຍເອກະສານປະກອບຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະຂະແໜງການຄ້າຕ້ອງພິຈາລະນາ ແລະໃຫ້ຄຳຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແກ່ຜູ້ລົງທຶນພາຍ ໃນກຳນົດເວລາດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ສຳລັບກິດຈະການ ທີ່ພົວພັນກັບການໃຫ້ສິດສຳປະທານ ຄລທ ຕ້ອງໃຫ້ຄຳຕອບບໍ່ເກີນສາມສິບວັນລັດຖະການ, ສ່ວນກິດຈະການອື່ນນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ເກີນ ຊາວວັນລັດຖະການ;
- ສຳລັບກິດຈະການທົ່ວໄປ ຂະແໜງການຄ້າຕ້ອງໃຫ້ຄຳຕອບບໍ່ເກີນ ຊາວວັນລັດຖະການ.

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງຢູ່ ຄລທ ຖ້າມີເງື່ອນໄຂຖືກຕ້ອງຈະໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະທະບຽນອາກອນ ພ້ອມກັນຢູ່ ຄລທ.

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງຢູ່ ຂະແໜງການຄ້າ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂຖືກຕ້ອງຈະໄດ້ຮັບທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ທະບຽນອາກອນ ພ້ອມກັນຢູ່ ຂະແໜງການຄ້າ;

ຈາກນັ້ນຈຶ່ງຖືວ່າເປັນວິສາຫະກິດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະພາຍໃນເກົ້າສິບວັນ ວິສາຫະກິດລົງທຶນພາຍໃນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງເລີ່ມດຳເນີນກິດຈະການຂອງຕົນ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຫລືແຜນການດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ຄັດຕິດໃນໃບຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ. ຖ້າບໍ່ປະຕິບັດຕາມກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍແລ້ວ ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຈະຖືກພິຈາລະນາຍົກເລີກ.

ມາດຕາ 14. ອາຍຸການຂອງທະບຽນວິສາຫະກິດ

ທະບຽນວິສາຫະກິດຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ແມ່ນບໍ່ມີກຳນົດ ຖ້າຫາກວ່າດຳເນີນໄປເປັນປົກກະຕິ ຍົກເວັ້ນໃນກໍລະນີ ທີ່ສັນຍາຫາກໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບອາຍຸການຂອງການລົງທຶນ ຫລື ຜູ້ລົງທຶນ ຫາກມີຈຸດປະສົງຢາກຢຸດຕິການດຳເນີນທຸລະກິດເອງ ຫລືວິສາຫະກິດລົງທຶນນັ້ນ ຫາກພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຊຳລະໜີ້ສິນໄດ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍ ຂອງວິສາຫະກິດ.

ໝວດທີ V
ການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນພາຍໃນ

ມາດຕາ15. ອົງການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນພາຍໃນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນພາຍໃນ ປະກອບດ້ວຍ:

- ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ;
- ຂະແໜງການຄ້າ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 16. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ ຂອງ ຄລທ ຂັ້ນສູນກາງ

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ຊຶ່ງແມ່ນນາຍົກລັດຖະມົນຕີເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ, ມີສຳນັກງານຕັ້ງຢູ່ ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄ້ວາຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍການສົ່ງເສີມ ແລະດຶງດູດການລົງທຶນພາຍໃນ ເພື່ອສະເໜີ ໃຫ້ລັດຖະບານພິຈາລະນາຕົກລົງ;
2. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງ ແລະສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ;
3. ສ້າງແຜນການ ແລະສັງລວມບັນຊີໂຄງການລົງທຶນ ທີ່ຕ້ອງການດຶງດູດການລົງ ທຶນພາຍໃນ;
4. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ;
5. ພິຈາລະນາອອກ ຫລື ຖອນໃບອະນຸຍາດການລົງທຶນ ພາຍໃນຂອບເຂດສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນໂຄງການທີ່ພົວພັນເຖິງການໃຫ້ສິດສຳປະທານ;
6. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະທ້ອງຖິ່ນ, ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ;
7. ຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ແລະລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດລົງທຶນພາຍໃນ;
8. ເປັນໃຈກາງປະສານງານໃນການຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດລົງທຶນພາຍໃນ;
9. ຈັດກອງປະຊຸມປະຈຳປີ ຂອງ ຄລທ ແລະກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 17. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງ ຄລທ ຂັ້ນແຂວງ

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ຊຶ່ງແມ່ນປະທານ ຄລທ ຂັ້ນສູນກາງ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງນັ້ນ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫລວງ ຫລືຫົວໜ້າເຂດພິເສດ ແລະ ຄລທ ຂັ້ນສູນກາງໃນການສົ່ງເສີມ ແລະຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນພາຍໃນ, ມີສຳນັກງານຕັ້ງຢູ່ພະແນກແຜນການ ແລະການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ, ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍການສົ່ງເສີມ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນພາຍໃນ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ;
3. ພິຈາລະນາການອອກ ຫລືການຖອນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ໃນຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
4. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຕ່າງໆໃນໂຄງການທີ່ຕົນໄດ້ອະນຸມັດ ແລະໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະແຈ້ງການ ຂອງຂັ້ນເທິງ;
5. ຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ແລະລາຍງານ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫລວງ ຫລືຫົວໜ້າເຂດພິເສດ ແລະ ຄລທ ຂັ້ນສູນກາງ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
7. ເປັນໃຈກາງປະສານງານ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ຽວກັບການລົງທຶນພາຍໃນ;
8. ຈັດກອງປະຊຸມປະຈຳປີ ຂອງ ຄລທ ຂັ້ນແຂວງ ແລະກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ລົງທຶນ;
9. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 18. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງດຳເນີນການສົ່ງເສີມ ແລະຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຕາມສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຕົນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ປະສານສົມທົບກັບ ຄລທ ຫລືຂະແໜງການຄ້າ ຂັ້ນສູນກາງໃນການສ້າງລະບຽບກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນການກ່ຽວກັບການລົງທຶນພາຍໃນ;
2. ສ້າງແຜນການ ແລະບັນຊີໂຄງການລົງທຶນ ທີ່ຕ້ອງການດຶງດູດການລົງທຶນໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ, ຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາ, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຂົນຂວາຍ ແລະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມພິຈາລະນາຕົກລົງໂຄງການການລົງທຶນ;

4. ຊີ້ນຳຂະແໜງການຂອງຕົນທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂັ້ນຕອນຕ່າງໆກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນ;
5. ກວດກາ, ກວດການ ແລະປະເມີນຜົນກິດຈະການຂອງວິສາຫະກິດລົງທຶນພາຍໃນ ຕາມຂອບເຂດສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
6. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ສຳລັບອົງການປົກຄອງ ແລະຂະແໜງການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່າວມາເທິງນີ້ ກໍໃຫ້ປະສານສົມທົບກັບ ຄລທ ແລະຂະແໜງການຄ້າຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຕາມສິດ ແລະໜ້າທີ່ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ .

ໝວດທີ VI
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 19. ຫລັກການລວມ

ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຖ້າຫາກມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງເກີດຂຶ້ນ ຄູ່ກໍລະນີຕ້ອງປະຕິບັດຫລັກການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມນຳກັນ, ໄກ່ເກ່ຍ ຫລື ຮ້ອງຟ້ອງ.

ມາດຕາ 20. ການໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດຊຶ່ງຄູ່ກໍລະນີບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ດ້ວຍຮູບການປານີປານອມນຳກັນນັ້ນ ໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ ຄລທ ຫລື ຂະແໜງການຄ້າ ບ່ອນທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນັ້ນ ເປັນຜູ້ໄກ່ເກ່ຍ.

ໃນກໍລະນີທີ່ ຄລທ ຫລືຂະແໜງການຄ້າບໍ່ສາມາດໄກ່ເກ່ຍໄດ້ນັ້ນ ກໍໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 21. ການຮ້ອງຟ້ອງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ ດ້ວຍການໄກ່ເກ່ຍ, ຄູ່ກໍລະນີກໍສາມາດຮ້ອງຟ້ອງໄປຍັງສານປະຊາຊົນ ເພື່ອດຳເນີນການແກ້ໄຂ ຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ.

ໝວດທີ VII
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 22. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ຫາກມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງສາພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 23. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລົງທຶນທີ່ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ຫາກລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ ດ້ວຍການກ່າວເຕືອນ, ໂຈະ, ຖອນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະທະບຽນວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຮັບໄປແລ້ວນັ້ນ ຫລື ມອບໃຫ້ສານພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 24. ມາດຕະການຕໍ່ບຸກຄົນອື່ນທີ່ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການລົງທຶນເຊັ່ນ: ສວຍໃຊ້ຖານະຕໍາແໜ່ງ ເພື່ອກົດໜ່ວງ ຫລື ຂັດຂວາງ ການສົ່ງເສີມ, ການອະນຸຍາດລົງທຶນ, ປອມແປງເອກະສານ, ຕົວະຍົວະຫລອກລວງ ຜູ້ລົງທຶນ, ຮັບສິນບົນ ຫລື ມີການກະທໍາອື່ນໆທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ລັດ ຫລື ຜູ້ລົງທຶນ ຈະໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ຈະຖືກປະຕິບັດວິໄນ ຫລື ປະຕິບັດມາດຕະການອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ VIII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 25. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 26. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ ຫົກສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ປະທານປະເທດແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ. ຫລັງຈາກນັ້ນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ ສະບັບເລກທີ 03/95/ສພຊ, ລົງວັນທີ 14 ຕຸລາ 1995 ຈະໝົດຜົນນໍາໃຊ້ ໂດຍບໍ່ແຕະຕ້ອງເຖິງບັນດາສິດ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະພັນທະ ຊຶ່ງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນໄດ້ຮັບ ຫລື ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສະບັບເລກທີ 03/95/ ສພຊ ດັ່ງກ່າວນັ້ນ. ຖ້າວ່າຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ລົງທຶນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສະບັບເລກທີ 03/ 95/ ສພຊ ຫາກມີຈຸດປະສົງຢາກໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນສະບັບປັບປຸງນີ້ ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນໃໝ່.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ